

برای آنان که می اندیشند.

نوشته های پراکنده

نوشته: هرمز انصاری

سرشناسه :

انصاری، هرمز، ۱۳۱۴ -

عنوان و نام پدیدآور :

نوشته های پراکنده

هرمز انصاری

مشخصات نشر :

تهران: هرمز انصاری، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری :

۸۰ ص: ۱۶/۵x۱۱/۵ س.م.

فروست :

"برای آنان که می اندیشند" ۳۳

شابک جلد شومیز :

978-964-04-9526-1

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

موضوع :

نثر فارسی -- قرن ۱۴

رده بندی کنگره :

۱۳۹۲ ۹۶۴۴/۶۶ PIRV۹۶۲

رده بندی دیویی :

۸۶۲/۸۶۸

شماره کتابشناسی ملی :

۳۱۶۲۷۸۹

لیتوگرافی، چاپ و صحافی : فرارنگ آریا

شمارگان :

۳۰۰۰ شومیز، ۵۰۰ گالینگور

چاپ :

اول، تابستان ۱۳۹۲

قیمت :

جلد شومیز: ۳۲۰۰ تومان

جلد گالینگور: ۴۲۰۰ تومان

www.hormozansari.com

"انستیتو زبان سیمین" - نبش کوچه ورنوس - بلوار کشاورز

۸۸۹۵۱۱۵۱-۴ / ۸۸۹۵۴۴۶۹ / ۸۸۹۵۴۴۶۷

پراکنده نویسی

با پراکنده گویی فرق دارد -

پراکنده نویسی بر مبنای

یک فکر است،

یک احساس است،

یک پرسش است.

یا یک مشاهده.

اگر آدم همان موقع که احساس می کند،

یا فکری تازه به سرش می زند،

یا چیزی تازه می بیند،

قلم برندارد و بنویسد،

آن را "یادداشت" نکند

می پرد، رنگ می بازد

یا با چیزهای دیگر قاطبی می شود.

اگر همان موقع آن را بنویسی -

به شکلی آن را "ثبت" کرده ای؛

هر بار که آن را بخوانی

آن احساس را تازه می کنی،

یا آن فکر را پرورده.

اما پراکنده گویی چیز دیگری است؛

مال کسی است که

حرف زیاد می زند،

ولی تکه پاره هایی که می پراکند

به هم مربوط نمی شوند -

آن ها، در کنار هم، منتج به نتیجه ای نمی گردند -

گاه تعریف با مثال نمی خواند،

گاه مثال با نتیجه،

و گاه هیچ یک با مقصود گوینده.

پراکنده گویی مال آدم هایی است

که آن قدر حرف می زنند

که فرصت فکر کردن ندارند.

و پراکنده نویسی

از آن کسانی است که

همواره فکر می کنند

و گاه محصول فکر را

با واژه هایی پربار

ساختارهایی خوش آهنگ

به دور از مطلق گویی

در کوتاه ترین هنر بیان

به نظرخواهی خوانندگان می گذارند.

نپذیرید

بیندیشید

بشنوید،

بینید

بخوانید

بپرسید،

مقایسه کنید

واریسی کنید

تجربه کنید

باز بیندیشید -

گردش زندگی، خود، پاسخ بهتر را نشان خواهد داد.

در این کوچک کتاب

ما با آوردن یادداشت هایی از زندگی

با تماشای گردش آن،

با نگاه به بالا و پایین رفتن ها

و باز کردن بسته ها؛

شما را دعوت به اندیشیدن می کنیم.

ما خواسته ایم

"ابزار فکر کردن" را

تا آن جا که به زندگی جاری

مربوط است،

در اختیار نهیم.

اگر پاسخ بهتری یافتید،
اگر راه بهتری گشودید،
اگر بهتر راه رفتن را یاد گرفتید
درنگ نکنید -

راه خود را،
هدف های سر راه خود را
به راه های بهتر،
و راه های پای نخورده
کشانید

تبدیل کنید
اما،

هیچ وقت
شروع زیبا را
به فضای غبار آلود نکشید.

۹۱/۴/۷/۱۷

بر یال کوه های سر به آسمان کشیده سوار است،
هوای تازه می نوشد،

گل های رنگارنگ می بوید
و به آن دور دورها نگاه می کند
در برابر ناملايمات خم نمی شود،
واقعیت را - آن گونه که هست - می بیند
و می گوشت آن را

آن گونه که دوست دارد بگرداند
از کسی گله نمی کند

از هر کس آن اندازه که در خور اوست،
انتظار دارد
تشکر یادش نمی رود

لبخند طلیعه برخورد اوست.

۹۲/۲/۲/۲۲